

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Kodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yirmeyah

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 596 [1835 oder 1836]

דמ הימרי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9113

מד (ה) פֶּאֶלְנַעַנְדֶּרֶר אוּיֶפֶּ-
 טראַג ערגינג דורך
 ירמיה און אללע יהודים, דיא
 אים לאנדע מצרים זיך אויפֿ-
 היעלטען, דיא נעמליך אין
 מגדל, תחפיהם, נוף אינד
 אים לאנדע פתרום וואָהנטען.
 (ג) זאָ שפּריכט דער הערר
 דער הערשאַארען, דער
 גאָט ישראל'ס: איהר האַבט
 געוועהן, וועלכעס אינגליק
 איך איבער ירושלים אונד אי-
 בער אללע שטערטע יהודה'ס
 געבראַכט האַבע; וויסטע ליע-
 גען זיא נון אונד פֿערלאַססען
 פֿאָן איינוואָהנערן, (ג) וועגען
 איהרער לאַסטער, דיא זיא
 פֿעראיבטען, אום מיך צו
 קרענקען, דאָ זיא הינגינגען,
 פֿרעמדען געטטערן רייכער-
 טען אונד דיענטען, דיא זיא
 גאָר ניכט קאָננטען, וועדער
 זיא נאָך איהר, נאָך אייערע
 פֿאָרפֿאָהרען; (ד) אונד אָב-
 וואָהל איך אללע מיינע דיענער
 דיא פּראָפֿעטען צו אייך שיק-
 טע, מיט יעדעס מאָרגען
 זיא שיקטע, אונד אייך מיט
 דען וואָרטען וואָרנען ליעס:
 בעגעהט דאָך ניכט זאָלכע
 גרייעלטהאַטען, דיא איך
 האַססע! (ה) זאָ האָרטען זיא
 דאָך ניכט, ניונטען דאָך ניכט
 איהר אָהר, דאָס זיא פֿאָן איה-
 רער באַוהייט צוריק געקאָמ-
 מען וואָרען, אָדער פֿרעמדען

מד (ה) הדבר אשר היה אל-
 ירמיהו אל כל היהודים
 הישבים בארץ מצרים הישבים
 במגדל ובתחפנתם ובנף ובארץ
 פתרום לאמר: (ג) כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל אתם
 ראיתם את כלי הרעה אשר
 הבאתי על ירושלם ועל כל ערי
 יהודה והנם חרבה היום הזה
 ואין בהם יושב: (ג) מפני רעתם
 אשר עשו להכעיסני ללכת
 לקטר לעבד לאלהים אחרים
 אשר לא ידעום המה אתם
 ואבתיכם: (ד) ואשלח אליכם
 את כלי עבדי הנביאים השכים
 ושלה לאמר אל נא תעשו את
 דברי התעבה הזאת אשר
 שנאתי: (ה) ולא שמעו ולא-
 חסו ואת אונם לשוב מרעתם
 לבלתי קטר לאלהים אחרים:
 (ו) ותחזק חמתי ואפי ותבער
 בערי יהודה ובחצות ירושלם

ותהיינה

געטטערן ניכט גערייכערט העטטען. (ו) דאָרום ערגאָס זיך מיין גרים אונד מיין צאָרן,
 אונד כראַנטע אין דען שטערטען יהודה'ס אונד אין דען שטראַסען ירושלים'ס, דאָס
 זיא

ב א ו ר

מד (א) מגדל, עיר למורח ארץ מכרים סאך לים ערב הנקרא (תחכיטער ווערבווען).
 תחפנתם ונוף, עיין לעיל ב' ע"ז. פזרים, למי רוב דעות המפרשים הוא סלף

זיא יעמצט צור וויסטע אונד
 איינאדע געווארדען זינד. (ז) נון
 שפריכט ווא דער עוויגע, דער
 הערר דער העערשאַארען,
 דער נאָטט ישראל'ס: וואָרום
 וואָללעט איהר יעמצט נאָך
 איין גרעסערעס איבעל איין
 צוציעהען? דאָס וואָנאָר אללעס
 אונטער איין, יעדער טאָן,
 יעדעס ווייב, יעדעס קינד אונד
 יעדער זיגלינג אין יהודה אונד
 טערגעהע, אונד גאָר קיינע
 שפור פֿאָן איין צוריקבלייבע?
 (ח) איהר ערצירנט מיך מיט
 אייערן האַנדלונגען, דאָס
 איהר פֿרעמדען געטטערן ריי:
 כערט אין דעם לאַנדע מצרים,
 וואָהין איהר געקאָממען זייד,
 אים דאָרט צו וואָהנען; דאָ
 דורך פֿיהרט איהר הערבייא
 אייערן אונטערגאָנג, אונד
 ווערדעט צום פֿלוכע אונד צום
 האָהנע אונטער אללען פֿעל-
 קערן דער ערדע. (ט) האַכט
 איהר עטוואַ פֿערגעססען דיא
 איבעלטהאַטען אייערער פֿאָ-
 טער אונד יענע דער קעניגע
 יהודה'ס אונד איהרער פֿרוי-
 ען, דאָן אייערע אייגענען
 איבעלטהאַטען, אונד דיא
 איבעלטהאַטען אייערער וויי-
 בער, דיא זיא אים לאַנדע יהודה'ס אונד אויף דען שטראַסען ירושלים'ס פֿער-
 איבטען? (י) אונד נאָך וואָללען זיא קיינע רייע פֿיהלען, נאָך ויך ניכט
 וואַנדעלן

וְהִתְיַיְנָה לְחִרְבָּה לְשִׁמְמָה כִּי־זֶה הַיּוֹם: (ז) וְעַתָּה כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה אֶהְיֶה עֲשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל-נַפְשֹׁתְכֶם לְהַכְרִית לְכֶם אִישׁ-וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹגֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבִלְתִּי הוֹתִיר לְכֶם שְׂאֲרֵית: (ח) כִּהְכַעֲסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר-אַתֶּם בָּאִים לְגוֹר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לְכֶם וּלְמַעַן הִיוֹתְכֶם לְקַלְלָה וּלְחִרְפָּה בְּכָל גּוֹי הָאָרֶץ: (ט) הַשְׂכַּחְתֶּם אֶת-רְעוֹת אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת-רְעוֹתוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת רְעוֹת נָשָׂיו וְאֶת רְעוֹתֵיכֶם וְאֶת רְעוֹת נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַם: (י) לֹא דִכְאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יֵרְאוּ וְלֹא-יִהְיֶה לְכוּ

בחדתי

ר ש י

מ ד (י) לא דכאו. לא נדכא לנס מרעתם:

ב א ו ר

העליון מארץ מצרים הנקרא בלשון יון (טהעכזיס). (ט) השכחתי, השי"ן קלה ובה"א בלא געיא (רד"ק), והכוונה המעט בעיניכם הרעות אשר עשו אבותיכם ומלכי יהודה מעולם, ולמה מוסיפו מטא על פשע ולא מדכאו עד היום הזה. אשר עשו, הנשים כי הנה הרבו למטוא מן האנשים, בנאמר בפסוק ט"ו כי מקטרות נשים. (י) לא דכאו, לא נכענו ולא שמו עכמס דכאים

וואנדעלן נאך מיינער לעהרע
אונד נאך מיינען געזעטצען,
דיא איך איך אונד אייערן פאך
טערן פארגעלעגט האבע .
(יא) דארום שפריכט זא דער
הערר דער העערשאארען,
דער נאטט ישראל'ס: איך ריכט
טע מין אנטליטן ווידער איך
צום אונגליקע, אום גאנץ
יהודה צו פערטילגען. (יב) איך
פינדע שאן דען איבעררעסט
פאן יהודה, דיא זא זעהנליכסט
געווינשט האבען, נאך מצרים
צוקאממען אונד דא צו וואהן
נען, אללע מיסען ויא אויפ
געריעבען ווערדען אים לאנדע
מצרים, מיסען הינפאללען
דורך דאז שוועררט אונד דורך
הונגער; פאם קליינסטען ביו
צום גרעסטען מיסען זיא
אויפגעריעבען ווערדען, דורך
שוועררט אונד דורך הונגער
אומקאממען, אונד זא צור
פער ווינשונג, צום ענטזעטצען,
צום פלוכע אונד צום האהנע
ווערדען. (יג) זא ווערדע איך
דיא בעוואהנער אים לאנדע
מצרים היימוזבען, ויא איך
ירושלים מיט שוועררט, מיט
הונגער אונד מיט פעכט
היימגעזוכט האבע, (יד) דאס
ניעמאנד מעהר פאן דעם רע
סטע יהודה'ס, דער נאך

בתורתתי ובחקתי אשר נתתי
לפניכם ולפני אבותיכם: (יא) לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שם פני בכם לרעה
ולחכרית את כל יהודה:
(יב) ולקחתי את שארית יהודה
אשר שמו פניהם לבוא ארץ
מצרים לגור שם ותמו כל
בארץ מצרים יפלו בחרב ברע:
יתמו מקטן ועד גדול בחרב
וברעב ימתו והיו לאלה לשמה
ולקללה ולחרפה: (יג) ופקדתי
על היושבים בארץ מצרים
כאשר פקדתי על ירושלם
בחרב ברעב ובדבר: (יד) ולא
יהיה פליט ושריד לשארית
יהודה הבאים לגור שם בארץ
מצרים ולשוב ארץ יהודה
אשר המה מנשאים את נפשם
לשוב לשבת שם כי לא ישובו

כי מצרים קאם אוב דא צו וואהנען, ענטקאממע אונד צוריק בלויבע, אום איינסט וויע
דער רוהיג נאך דעם לאנדע יהודה צוריק צו ציעהען, דאס זיא איממער נאך צו זעהען
אונד צו בעזיסצען ויך שמייבעלן; זיא ציעהען ניכט מעהר דאהין, עם מיסטע דען זיין, דאס
איי

ב א ו ר

דנאים מכני העונש שהשיגם על רעמם שטי. (יד) הנאים לגור שם, זה המאמר ואמר
ונשנה כמה פעמים כפ זחה, לומר כי, לא באו למכרים לשנת שמה לעולם, רק לגור חיה ימיה,
ודעת ס

כִּי אִם־פְּלִטִים: (טו) וַיַּעֲנוּ אֶת־
 יִרְמְיָהוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַיְדֻעִים כִּי־
 מִקְטָרוֹת נְשִׂיהֶם לֵאלֹהִים
 אַחֲרֵיהֶם וְכָל־הַנְּשִׂים הָעֹמְדוֹת
 קָהָל גָּדוֹל וְכָל־הָעַם הַיֹּשְׁבִים
 בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּפִתְרוֹס לֵאמֹר:
 (טז) הַדְּבַר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה אֵינְנוּ שֹׁמְעִים אֵלֶיךָ:
 (יז) כִּי עָשָׂה נַעֲשֶׂה אֶת־כָּל־הַדְּבָר
 אֲשֶׁר־יֵצֵא מִפִּינוּ לְקִטְר לְמַלְכַת
 הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיד־לָהּ נִסְכִּים כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וְאַבְתִּינוּ מְלָכֵינוּ
 וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת
 יְרוּשָׁלַם וְנִשְׁבַּע־לָהֶם וְנִהְיָה
 טוֹבִים וְרָעָה לָאֲרָאֵינוּ: (יח) וּמִן־
 אָז חָדַדְנוּ לְקִטְר לְמַלְכַת
 הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיד־לָהּ נִסְכִּים חֲסָרְנוּ
 כָּל־וְכַחֲרָב וּבְרָעַב הִמָּנוּ: (יט) וְכִי־

איינינע זיך הינפליכטען מעסע
 טען. (טו) היערויף ערוויעדערע
 טען דעם ירמיה אללע מענגער,
 דיא דא וואוסטען, דאס איהע
 רע ווייכער פֿרעמדען געטטערן
 רייכערטען, אללע ווייכער,
 דיא איז גראסער מענגע דא
 שטאנדען, נעכסט אללעם
 פֿאלקע, דאז אים לאנדע
 מצרים אין פתרוס זיך אויפֿ
 היעלט: (טז) אין אללעם דעם,
 וואס דוא אונד דא אים נאמען
 דעם עוינגען פֿארטרעגסט, נע
 האַרבען וויר דיר ניכט, (יז) זאג
 דערן וויר פֿאהרען פֿארט, דאז
 צו פֿעראיבען, וואס וויר איינ
 מאל אנגעלאכט האבען (נעס)
 זיך) דעם היממעלרייכע רויפֿ
 ווערק צו שטרייען, אונד
 טראנקאפֿפֿער צו ברינגען, וויא
 וויר, אונזערע פֿארפֿאהרען,
 אונזערע קעניגע אונד פֿיר
 סטען עם טהאטען אין דען
 שטעדטען יהודה'ס אונד אין
 דען שטראסען פֿאן ירושלים;
 דאמאלס האטטען וויר איכער
 פֿלוס אן לעכענסמיטטעלן, בע
 פֿאנדען אונד וואהל, אונד קאג
 טען קיין אונגליק. (יח) זייט
 וויר אכער אויפֿגעהאָרט האַ

אנחט

בען, דעם היממעלרייכע רויכוערק צו שטרייען אונד טראנקאפֿפֿער צו ברינגען,
 ליידען וויר טאנגעל אן אללעם, אונד ווערדען פֿאם שווערדטע אונד פֿאם הונגער אויפֿנעריע
 בען

ר ש י

(יד) כי אם פליטים. ירמיה וברוך חזרו משם שהגלם נבוכדנצר בשנתה ארץ מלכים בידו בעשרים
 ושבע למלנו (יחזקאל כ"ט) כך שנוייה בסדר עולם:

ב א ו ר

ודעחס היה חמיר [לשנת] בארץ יהודה כמובח פה. כי אם פליטים, ר"ל לא יהיה שריד ופליט
 להבאים מלרימה לשב במנוחה לארץ יהודה ולישב שמה כי אם חלה כבדוחים ונפליטי ממלחמה
 ימלטו נפסם שמה, אבל לא ישבו את המקום, ונאמר למטה בפסוק כ"ח ופליטי החרב ישוּבוּן.
 (טו) וכל הנשים העומדות, כי בשבילם היה עיקר הדבור, ובאשר כתבתי לשיל מקרא ט'
 (יז) אשר יצא מסיני, ר"ל אשר נדרנו, נאמר בפסוק כ"ה עשה נעשה את נדרנו.

בען, (יט) פֿעלענען דען עט.
 ווא וויר אַלליין דעם היממעל.
 רייכע רויכווערקע צו שטרייען
 אונד טראַנקאָפּפּער צו גיע-
 סען? אָדער (זמגטען דיא וויי-
 בעל) געשיעהט עס עטוואַ אַה-
 גע ווייסען אונזערער מעננער,
 ווען וויר איהם (דען היט-
 געווייכע) קוֿכען בערייטען,
 אונד דאַבייאַ טראַנקאָפּ-
 פּפּער פּערגיעסען, דאַס וויר
 דאַדורך צום צאָרן רייטען
 זאָללטען? (כ) דאַ שפּראַך
 ירמיה צום גאַנצען פּאָלקע, צו
 דען מעננער, דען ווייבן אונד
 דעם איבריגען פּאָלקע דאַ
 דיעזע איינרעדע פּיהרטע:
 (כא) איזט עס ניכט עבען די-
 זעם רייכערן, דאַ איהר זאָ-
 הייפּיג וויעדער האַלטעט אין
 דען שטעדטען יהודה'ס
 אונד אויף דען שטראַססען
 ירושלים'ס? איהר זאָ, וויא
 אייערע פּאָטער, אייערע קע-
 ניגע, אייערע פּירסטען אונד
 דאַ געמיינע פּאָלק; איזט עס
 ניכט דיעזעס, דעססען דער
 הער געדאַכטע, אונד דאַ
 איהם זאָ נאָהע נינגע? (כב) דאַס

אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכַּת
 הַשָּׁמַיִם וְלַהֲסֵךְ לָהּ נִסְכִּים
 הַמְּבַלְעֵדֵי אֲנָשֵׁינוּ עֲשִׂינוּ לָהּ
 כּוֹנִים לְהַעֲצֵבָהּ וְהַסֵּךְ לָהּ נִסְכִּים:
 (כ) וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל-כָּל-דֹּעֵם
 עַל-הַנְּבִרִים וְעַל-הַנְּשִׂים וְעַל-
 כָּל-הָעַם הָעֹנִים אִתּוֹ דְּבַר לֵאמֹר:
 (כא) הֲלֹא אֲנִי-הֵקֵיפֹר אֲשֶׁר
 קִטְרַתְּם בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת
 יְרוּשָׁלַם אִתְּם וְאֲבוֹתֵיכֶם
 מַלְכֵיכֶם וּשְׂרֵיכֶם וְעַם הָאָרֶץ
 אִתְּם זָכַר יְהוָה וַחֲעָקָה עַל-לִבּוֹ:
 (כב) וְלֹא-יִזְכָּר יְהוָה עוֹד לְשֵׁאת
 מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי
 הַחֲוַעֲבַת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם וַתְּהִי
 אֶרֶץכֶּם לְהַרְבֵּה וּלְשִׂמְחָה וּלְקִלְקִלַת
 מֵאִין יוֹשְׁבֵי כְּהַיּוֹם הַזֶּה: (כג) מִפְּנֵי
 אֲשֶׁר קִטְרַתְּם וְאֲשֶׁר חֲטִאתֶם

ליהוה
 ער עס ניכט לענגער ערטראַגען קאָננטע, אונד דיעזעס לאַנד וועגען אייערער מיססע-
 טהאַטען, וועגען דיעזעס גרייעלס דאַ איהר פּעראַיבטעט, זאָ וויסטע, זאָ שויערפּאָלל,
 אַכשׂייליך אונד פּעראַדעט ווערדען מוסטע, וויא איהר עס יעטצט פּאָר אויך זעהעט.
 (כג) יאַ, ווייל איהר גערייכערט אונד דאַמיט געגען דען עוויגען געפּרעפּעלט, ווייל איהר דער

ר ש י

(יט) המבלעדי אנשינו. שלא מדעת: כונים לענינה. דמוסים כדמות עלינה (עלכנה דמות
 עלמח כמו לעיל כ"ג): (כב) ולא יוכל ה' עוד לשאת. כמו ולא יוכל:

ב א ו ר

(יט) לחעציכה, מענין חרון אף וכעס כמו ויעלכנה בישימון, וייתעלכו האנשים (בראשית ל"ד ז') וכן
 הוראת מלה זאת בלשון ערב, ועיין להחכם געזעניוס בספר המליך שלו, והכוונה וכי אנחנו לבדנו בלי
 כנון אנשינו מקטרות להאז עושות כונות מבלי ידיעתם, שתקוף עלינו ומביא מרב ורעב לארצנו?
 ואמרו כן לנקות עממן, שלא תעשנה כדרכי הגוים, לענדה באפילה ונמאסכים לזנות לפניה
 ולהנעיסה. מקטרים, בא בני"ד מ"ס לנקות כמו נשים פלגים, לבנים, חטים ודומיהם

לַיהוָה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה
 וּבַחֲרַתּוֹ וּבַחֲקֵתּוֹ וּבַעֲדוֹתָיו לֹא
 הִלַּכְתֶּם עַל־כֵּן קָרָאת אֶתְכֶם
 הָרַעָה הַזֹּאת כִּי־זֶם הָיָה: (כד) וַיֹּאמֶר
 יְרֵמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֵל כָּל־
 הַנָּשִׁים שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־
 יִהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 (כה) כֹּה־אָמַר יְהוָה־צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּם
 וּנְשֵׁיכֶם וַתִּדְבַרְנָה בְּפִיכֶם
 וּבִידֵיכֶם מִלֵּאתֶם וּלְאמֹר עֲשֵׂה
 נַעֲשֵׂה אֶת־נְדָרֵינוּ אֲשֶׁר נָדַרְנוּ
 לְקַטֹּר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וּלְהַסֵּךְ
 לָהּ נְסֻכִים הַקִּים הַקִּימָנָה אֶת־
 נְדָרֵיכֶם וַעֲשֵׂה תַעֲשִׂינָה אֶת־
 נְדָרֵיכֶם: (כו) לָכֵן שָׁמְעוּ דְבַר־
 יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם הַנְּנִי נִשְׁבַּעְתִּי בְּשֵׁמִי
 הַגָּדוֹל אָמַר יְהוָה אִם־יְהִי־עוֹד
 שְׁמִי נִקְרָא וּבְפִי וְכָל־אִישׁ־יְהוּדָה
 אָמַר חִי־אֲדָנִי יְהוָה בְּכָל־אֶרֶץ

מצרים

שט' ממע דעם עויגנען ניכט גע-
 האַרְכֵט, זיינער לעהרע, זיי-
 גען געזעטצען אונד פֿעראַרד-
 נונגן ניכט נאכגעלעכט האַכט,
 דעסוועגען האַט איך דיעועם
 אונגליק געטראָפֿען, אַן דעם
 איהר נון לידעט. (כד) ירמיה
 זאָנטע פֿערנער צו דעם גאַנצ-
 צען פֿאַלקע אונד צו אַללען וויי-
 בערן: האַרעט דאָ וואָרט דעם
 עויגנען, איהר יהודים אַללע,
 דיא איהר אים לאַנדע מצרים,
 זייד! (כה) זאָ שפּריכט דער
 הערר דער העערשאַרען,
 דער גאָטט ישׂראל'ס: איהר
 אונד אייערע ווייבער האַבעט
 מיט דעם מינדע אויסגעשפּראָ-
 כֵען, אונד מיט דער טהאַט בע-
 שטעטטיגעט דען פֿאַרזאַמץ:
 וויר וואַללען פֿאַרטפֿאַהרען,
 אונזער געליבדע צו ערפֿיללען,
 דאָס וויר אַנגעלאַכט האַבען,
 דעם היממעלרייכע רויכ־ווער-
 קע אויסצושטרייען אונד איהם
 טראַנקאָפֿפֿער צו ברינגען!
 איהר האַכט הייליג אייער גע-
 ליבדע געהאַלטען, אונד האַכט
 עס אויך טרייליך ערפֿיללעט.
 (כו) נון זאָ האַרעט דען דאָס
 וואָרט דעם עויגנען, איהר
 יהודים אַללע, דיא איהר אים
 לאַנדע מצרים וואָהנעט: אויך
 איך שוואַרע ביא מינעם גראָ-
 סען גאַמען, שפּריכט דער עווי-
 גע, דאָס ניכט מעהר געהאַרט
 ווערדען ווירד מיין גאַמען אויס דעם מונדע אירגענד איינעם יהודי אים גאַנצען לאַנדע
 מצרים, אויך ניכט דיא איידעספֿאַרמעל: זאָ וואָהר דער הערר דער עווי-
 גע

ב א ו ר

(כד"ק). (כו) הנה נשבעתי, ר"ל כאשר אתם נדרתם לקטר, כן אני נשבע בשמי הגדול וגו'.
 אם יהיה עוד, כיון שאין שומעין מה שאומר להם הנביא בשמי לא יהיה עוד שמי נזכר

גע לעכט! (כז) איך ווערדע
וואָצען איבער זיא צום פֿער-
דערבען אונד ניכט צום וואָה-
לע, הינשווינדען מוס אלמעה-
ליג גאַנץ יהודה אין מצרים
דורך שווערט אונד דורך הונג-
גער, ביז זיא גענצליך פֿער-
טילגט זינד. (כח) אלס שווערט-
ענטראַנגענע זיא עם איהנען
געגאַנגט, אין גערינגער אַנג-
צאַהל נור, אויס מצרים אין
דאָ לאַנד יהודה צו קאַמען,
דאַמיט זיא ערפֿאַהרען דיא
איבערבלייבעל יהודה'ס, דיא
נאָך מצרים קאַמען, אים דאַ-
עלכסט זיך אויפֿצוהאַלטען,
וועסען וואָרט געגרינדעטער
וואָר, סיינעס אָדער דאָ איה-
ריגע. (כט) פֿאַלגענדעס זיא
איך דאָ צייכען, שפּריכט
דער עויגע, דאַס איך איך
אַן דיעזעם אָרטע שטראַפֿען
ווערדע, אונד דאַס איהר ער-
קעננעט, דאַס געוויס איך סיינ
וואָרט אין ערפֿיללונג ברינגע
צו אייערעם פֿערדערבען.
(ל) זאָ שפּריכט דער עויגע:
פרעה חפרע דען קעניג פֿאַן
מצרים ליעפֿערע איך זיינען
פֿיינדען אונד זיינען פֿערפֿאַל.

מצרים: (כז) הנני שקד עליהם
לרעה ולא לטובה ותמו כר-
איש יהודה אשר בארץ מצרים
בחרב וברעב עד כלותם:
(כח) ופליטי חרב ישכון מן ארץ
מצרים ארץ יהודה מתי מספר
וידעו כל שארית יהודה הבאים
לארץ מצרים לגור שם דבר-
מי יקום ממני ומהם: (כט) וזאת
לכם האות נאם יהוה כי שקד
אני עליכם במקום הזה למען
הדעו כי קום יקומו דברי עליכם
לרעה: (ל) כה ואמר יהוה הנני
נתן את פרעה חפרע מקד-
מצרים ביד איביו וביד מבקשי
נפשו כאשר נתתי את צדקיהו
מלך יהודה ביד נבוכדראצר
מקד בבל איבו ומבקש נפשו:

הדבר

גערן אין דיא הענדע, זאָ וויא איך צדקיהו, וען קעניג פֿאַן יהודה, זיינעם פֿיינדע אונד
פֿערפֿאַלגער, נבוכדראַצער דעם קעניגע פֿאַן בבל אין דיאן הענדע געלועפֿערט האַבע.

ר ש י

(ל) פרעה חפרע. ברעה חניאל מ"ח זו משחמשת במקום ה"א:

ומנוסה

ב א ו ר

נפיקס (רד"ק). (כז) בחרב וברעב, הפך מה שאמר, אשר לא נראה מלחמה ולחם לא נרטיב.
(ל) שרעה חפרע, הנקרא בל' יון חפריעס, ועיין מעשיו ועניונו בס' ב' להסופר הוין דערקודקס.
ומנוחה